

Dyskusyjny Klub Książki w Trójce

Justyna Sobolewska – Jadwiga. Opowieść o Stańczakowej

Autorka przywraca pamięć o swojej babci, poetce Jadwidze Stańczakowej. Wysuwa zapomniane szuflady i wyciąga z nich teczki z zapiskami. Sięga do pawlacza i spadają na nią kartony z kasetami. Czyta, słucha i dzieli się z nami życiem Stańczakowej. Życiem podzielonym na lata przedwojenne – lata szczęśliwe, bo pełne widzenia, kolorowych sukienek, soczystych zieleni, marzeń. Lata wojenne, czyli zniknięcie ukochanego starszego brata Jana, którego pewnego dnia 1940 roku zabrało gestapo i po którym ślad zaginął bezpowrotnie, przeprowadzka do getta, ucieczka z getta, ślub ze Zdzisławem, by mieć dobre papiery – wygląd miała dobry, jako blondynka mogła udawać nie-Żydówkę, fałszywe papiery dla rodziców, którzy stali się Kotarbińskimi i takimi zostali też po wojnie. Lata powojenne – praca dziennikarska, której na przeszkodzie stanęła postępująca utrata widzenia, operacje na oczy, Sopot, Gdańsk i Warszawa – Hoża, nowy dom. Stańczakowa na przemian odzyskiwała energię i ją traciła, pracowała, jako redaktorka pisma „Pochodnia” dla niewidomych, nauczyła się brajla, słuchała literatury z taśm, potem kaset.

Justyna Sobolewska zręcznie przeplata narrację, własne wspomnienia z nagraniami, zapiskami, wierszami Stańczakowej oraz z fragmentami dziennika Białoszewskiego. Doskonale wie, kiedy i komu oddać głos, a kiedy pozwolić sobie na własny, osobisty komentarz.

Nasze następne spotkanie odbędzie się 22 maja. Czytamy Ostatni akt – Ellis Avery.